

BELGISCHE SENAAT**ZITTING 1982-1983**

31 MAART 1983

Ontwerp van wet houdende goedkeuring van de Overeenkomst inzake de instandhouding van de levende rijkdommen in de Antarctische wateren, en van de Bijlage, opgemaakt te Canberra op 20 mei 1980

MEMORIE VAN TOELICHTING

Op 20 mei 1980 hebben de vertegenwoordigers van de vijftien delegaties die deelnamen aan de Conferentie over de instandhouding van de levende rijkdommen in de Antarctische wateren, gehouden te Canberra van 7 tot 20 mei, hun handtekening geplaatst onder een Slotakte met in bijlage de bij consensus aangenomen tekst van een Overeenkomst inzake de instandhouding van de levende rijkdommen in de Antarctische wateren.

Overeenkomstig artikel XXVI stond deze Overeenkomst van 1 augustus tot 31 december 1980 open voor ondertekening door de Staten die hadden deelgenomen aan de Conferentie van Canberra. Enkel de Staten die tijdens deze periode hebben ondertekend, worden als de oorspronkelijke ondertekenaars van de Overeenkomst beschouwd.

De Regering heeft de eer deze Overeenkomst, die door België ondertekend werd op 11 september 1980, ter goedkeuring voor te leggen aan het Parlement.

Het Verdrag van Canberra is ontstaan uit de werkzaamheden van de consultatieve vergaderingen ingevolge het door België op 26 juli 1960 bekrachtigde Verdrag inzake Antarctica, hoewel het toepassingsgebied verschilt en bij de besprekingen ook landen waren uitgenodigd die niet de status van Consultatieve Partij hebben.

SENAT DE BELGIQUE**SESSION DE 1982-1983**

31 MARS 1983

Projet de loi portant approbation de la Convention sur la conservation de la faune et de la flore marines de l'Antarctique, et de l'Annexe, faites à Canberra le 20 mai 1980

EXPOSE DES MOTIFS

Le 20 mai 1980, a été signé par les représentants des quinze délégations participant à la Conférence sur la conservation de la faune et de la flore marines de l'Antarctique, tenue à Canberra du 7 au 20 mai, un Acte final contenant en annexe le texte, adopté par consensus, d'une Convention sur la conservation de la faune et de la flore marines de l'Antarctique.

Aux termes de son article XXVI, cette Convention fut ouverte du 1er août au 31 décembre 1980, à la signature des Etats ayant participé à la Conférence de Canberra. Seuls les Etats ayant apposé leur signature pendant cette période sont considérés comme les Etats signataires originels de la Convention.

C'est le 11 septembre 1980 que la Belgique signa cette Convention que le Gouvernement a l'honneur de soumettre à l'approbation du Parlement.

Bien que son aire d'application en diffère et que des pays n'ayant pas le statut consultatif aient été invités à participer aux discussions, la Convention de Canberra est issue des travaux des réunions consultatives du Traité sur l'Antarctique ratifié par la Belgique le 26 juillet 1960.

Deze Overeenkomst dient ondermeer ter aanvulling van de Overeenkomst inzake de bescherming van zeehonden in Antarctica, die werd gesloten te Londen op 1 juni 1972 en in België werd goedgekeurd bij wet van 17 januari 1978 (*Belgisch Staatsblad* van 22 maart 1978). De Overeenkomst werd in de pers soms afgeschilderd als een nieuwe visserij-overeenkomst, maar in werkelijkheid is het van een heel andere aard. Zoals artikel I duidelijk aangeeft is het een overeenkomst ter bescherming van het mariene ecosysteem van Antarctica; ze is van toepassing op alle levende organismen, ook vogels, die ten zuiden van de Antarctische convergentie voorkomen.

Dit ecosysteem is zeer kwetsbaar omdat de voedselketen erg kort is. In deze planktonrijke wateren komt het kril, een soort kleine garnaal, overvloedig voor. Kril is het basisvoedsel van de walvissen, zeehonden, pinguïns en zeevogels van het gebied. Als het verdwijnt komen de overlevingskansen van deze soorten in het gedrang.

Sedert enkele jaren bestaat er een zekere belangstelling voor de vangst van kril, dat kan verwerkt worden tot veevoeder. De vangst is economisch niet renderend en de meeste landen zijn niet van plan ermee te beginnen; dit geldt ook voor de Belgische visserijkringen. Sommige landen echter, die beschikken over een vloot van fabrieksschepen voor de visvangst in volle zee, hebben talrijke visgronden moeten opgeven voor de veralgemeende uitbreiding van de exclusieve visserijzones van 200 zeemijl (370 km). Zij beschikken over de geschikte uitrusting en richten zich dus op die zones van de zuidelijke zeeën die aan nationale aanspraken ontsnappen. Het gaat hier vooral om de U.S.S.R., Polen, de Duitse Democratische Republiek en Japan.

Het was dus nodig deze rechtstreeks belanghebbende landen zover te brengen dat zij zouden instemmen met de oprichting van een organisatie die tot doel heeft het volume van de exploiteerbare soorten op een peil te houden dat de overleving van de betrokken soort en bijgevolg ook van de andere diersoorten van het gebied verzekert.

Men is daarin geslaagd door onder « instandhouding » ook rationeel gebruik te verstaan (artikel II).

Naast de dertien mogendheden die de status van Consultatieve Partij bij het Verdrag inzake Antarctica bezitten (Argentinië, Australië, België, Chili, Frankrijk, Japan, Nieuw-Zeeland, Noorwegen, Polen, de Republiek Zuid-Afrika, de U.S.S.R., het Verenigd Koninkrijk en de Verenigde Staten), werden ook de B.R.D. en de D.D.R. uitgenodigd om aan de Conferentie deel te nemen.

De E.E.G., die ook de visserij onder haar bevoegdheid heeft, was aanwezig als waarnemer, maar nam deel aan de officiële besprekingen van de kwesties die haar aangingen.

De Overeenkomst van Canberra bevestigt opnieuw een aantal beginselen van het Verdrag inzake Antarctica en definieert het begrip « marien ecosysteem ». Tevens wordt een Commissie voor de instandhouding van de levende rijkdommen in de Antarctische wateren opgericht; België is van

Cette Convention qui, entre autres, complète les dispositions de la Convention pour la protection des phoques dans l'Antarctique, faite à Londres le 1er juin 1972 et approuvée par la loi belge du 17 janvier 1978 (*Moniteur belge* du 22 mars 1978), a parfois été présentée par les organes de presse comme une nouvelle convention des pêcheries mais, en réalité, elle porte un caractère bien différent. Elle est, comme son article premier l'indique clairement, une convention de protection de l'écosystème marin antarctique, et s'étend à tous les organismes vivants, y compris les oiseaux, qui se trouvent au Sud de la ligne de convergence antarctique.

Cet écosystème est très fragile et se base sur une chaîne d'alimentation fort courte. Le krill, sorte de petite crevette, abonde dans ces eaux riches en plancton. Or, le krill est la base de l'alimentation des baleines, des phoques, des manchots et des oiseaux marins de la région. La disparition du krill compromettrait donc la survie de ces espèces.

Depuis quelques années, certains s'intéressent à la pêche au krill, lequel peut être transformé en aliment pour bétail. Économiquement, cette pêche n'est pas rentable et la plupart des pays ne comptent pas s'y livrer — c'est le cas des milieux belges concernés par la pêche — mais certains pays, pourvus d'une flotte de navires-usines de pêche hauturière, se sont vus chassés de nombreux fonds de pêche par l'extension généralisée des zones de pêche exclusives de 200 milles marins (370 km). Disposant de l'équipement adéquat, ils se sont tournés vers des zones échappant aux appropriations nationales dans les mers australes. C'est en particulier le cas de l'U.R.S.S., de la Pologne, de la République démocratique allemande et du Japon.

Il a donc été nécessaire de convaincre ces pays directement intéressés, de consentir à la mise sur pied d'une organisation visant au maintien du volume des espèces exploitables, à un niveau qui en assure la survie propre et, par voie de conséquence, celle des autres espèces animales de la région.

On y est arrivé en insérant dans la notion de « conservation » celle d'utilisation rationnelle (article II).

En plus des treize Puissances à statut consultatif du Traité sur l'Antarctique (Argentine, Australie, Belgique, Chili, France, Japon, Nouvelle-Zélande, Norvège, Pologne, République d'Afrique du Sud, U.R.S.S., Royaume-Uni et États-Unis), la R.F.A. et la R.D.A. ont été invitées à participer à la Conférence.

La C.E.E., dont la compétence propre comprend la pêche, y a assisté en qualité d'observateur, mais a pris part à la discussion officielle des questions qui la concernaient.

La Convention de Canberra, après avoir réaffirmé un certain nombre de principes du Traité sur l'Antarctique et défini la notion d'écosystème marin, crée une Commission pour la conservation de la faune et la flore marines de l'Antarctique, dont la Belgique sera membre de droit selon l'arti-

rechtswege lid daarvan krachtens artikel VII, 2 *a*. De Overeenkomst omschrijft ook de bevoegdheden en verplichtingen van de Commissie.

Daarnaast wordt een Wetenschappelijk Comité ingesteld; het is een consultatief orgaan dat van primordiaal belang zal zijn aangezien over het mariene ecosysteem nog zeer weinig bekend is.

De Overeenkomst staat open voor toetreding door andere Staten die belang stellen in de activiteiten van onderzoek en exploitatie, en door organisaties voor regionale economische integratie (E.E.G.) waaraan Lid-Staten van de Instandhoudingscommissie bepaalde bevoegdheden hebben overgedragen.

De E.E.G. kan ook lid zijn van de Commissie (artikel VII, 2 *c*). Besluiten van de Commissie over kwesties van wezenlijk belang worden met algemene instemming genomen. Artikel XXIV voorziet in een waarnemings- en inspectieregeling. Artikel XXV handelt over niet verplichte middelen ter oplossing van geschillen.

De Overeenkomst van Canberra versterkt de bepalingen van het Verdrag inzake Antarctica en creëert een permanent forum voor een positieve bespreking van vaak ingewikkelde problemen.

Ze schept een definitieve instandhoudingsregeling, die ook de al overeengekomen beschermende maatregelen omvat, welke aanleiding gaven tot de Belgische wet van 12 januari 1978 inzake de bescherming van de fauna en flora in het Zuidpoolgebied.

De Overeenkomst heeft vooral de verdienste in de nodige afremmende maatregelen te voorzien nog vóór de commerciële vangst op grote schaal echt is begonnen, en de eerste internationale overeenkomst te zijn die het ecosysteem als zodanig beschermt.

Hierin het advies volgend van de Raad van State, stelt de Regering voor om het toepassingsgebied van de hogerge-noemde wet van 12 januari 1978 uit te breiden tot de draagwijdte van de Conventie van 1980; de Regering zal weldra een wetsontwerp aan het Parlement voorleggen om dit objectief te verwezenlijken.

Deze Overeenkomst is in werking getreden op 7 april 1982.

De volgende Staten hebben reeds hun bekrachtigings- of toetredingsoorkonde neergelegd : Argentinië, Australië, Chili, de Duitse Democratische Republiek, Duitsland (Bondsrep.), de E.E.G., Japan, Nieuw-Zeeland, de Verenigde Staten, het Verenigd Koninkrijk, de U.S.S.R. en Zuid-Afrika.

De Minister van Buitenlandse Betrekkingen,

L. TINDEMANS.

De Staatssecretaris voor Landbouw,

P. DE KEERSMAEKER.

cle VII, 2 *a* et en précise les compétences et les obligations.

Elle institue aussi un Comité scientifique, organe consultatif, dont l'importance sera primordiale vu le peu de connaissances que l'on a de l'écosystème marin.

La Convention est ouverte à l'adhésion d'autres Etats s'intéressant aux activités de recherche ou de capture, et à celle d'organisations d'intégration économique régionale (C.E.E.) qui ont reçu transfert de certaines compétences de la part d'Etats membres de la Commission de conservation.

La C.E.E. pourra aussi être membre de la Commission (articles VII, 2 *c*). La prise de décision de la Commission, pour les questions de fond, se fait par consensus. Un système d'observation et de contrôle est prévu par l'article XXIV. Des modes de règlement des différends, non obligatoires, font l'objet de l'article XXV.

La Convention de Canberra renforce les dispositions du Traité sur l'Antarctique, et constitue un cadre permanent pour la discussion harmonieuse de problèmes souvent difficiles.

Elle crée un régime de conservation définitif, couvrant entre autres les mesures de protection convenues, lesquelles susciteront la loi belge du 12 janvier 1978 relative à la protection de la faune et de la flore dans l'Antarctique.

Elle a surtout le mérite de prévoir les freins nécessaires avant qu'une pêche commerciale à grande échelle n'ait effectivement débuté, et d'être la première convention internationale protégeant l'écosystème en tant que tel.

Suivant en cela l'avis du Conseil d'Etat, le Gouvernement se propose d'étendre le champ d'application de la loi du 12 janvier 1978, précitée, aux dimensions de la Convention de 1980; le Gouvernement soumettra prochainement au Parlement un projet de loi qui réalisera cet objectif.

Cette Convention est entrée en vigueur le 7 avril 1982.

Les Etats suivants ont déjà déposé leurs instruments de ratification ou d'adhésion : l'Afrique du Sud, l'Allemagne (Rép. Féd.), l'Argentine, l'Australie, la C.E.E., le Chili, les Etats-Unis, le Japon, la Nouvelle-Zélande, la République Démocratique Allemande, le Royaume-Uni et l'U.R.S.S.

Le Ministre des Relations extérieures,

L. TINDEMANS.

Le Secrétaire d'Etat à l'Agriculture,

P. DE KEERSMAEKER.

ONTWERP VAN WET

BOUDEWIJN,
Koning der Belgen,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, ONZE GROET.

Op de voordracht van onze Minister van Buitenlandse Betrekkingen en van Onze Staatssecretaris voor Landbouw,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ :

Onze Minister van Buitenlandse Betrekkingen en Onze Staatssecretaris voor Landbouw zijn gelast, in Onze naam, bij de Wetgevende Kamers het wetsontwerp in te dienen, waarvan de tekst volgt :

ENIG ARTIKEL

De Overeenkomst inzake de instandhouding van de levende rijkdommen in de Antarctische wateren, en de Bijlage, opge maakt te Canberra op 20 mei 1980, zullen volkomen uitwerking hebben.

Gegeven te Brussel, 30 maart 1983.

BOUDEWIJN.
Van Koningswege :

De Minister van Buitenlandse Betrekkingen,

L. TINDEMANS.

De Staatssecretaris voor Landbouw,

P. DE KEERSMAEKER.

PROJET DE LOI

BAUDOUIN,
Roi des Belges,

A tous, présents et à venir, SALUT.

Sur la proposition de Notre Ministre des Relations extérieures et de Notre Secrétaire d'Etat à l'Agriculture,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS :

Notre Ministre des Relations extérieures et Notre Secrétaire d'Etat à l'Agriculture sont chargés de présenter, en Notre nom, aux Chambres législatives, le projet de loi dont la teneur suit :

ARTICLE UNIQUE

La Convention sur la conservation de la faune et de la flore marines de l'Antarctique, et l'Annexe, faites à Canberra le 20 mai 1980, sortiront leur plein et entier effet.

Donné à Bruxelles, le 30 mars 1983.

BAUDOUIN.
Par le Roi :

Le Ministre des Relations extérieures,

L. TINDEMANS.

Le Secrétaire d'Etat à l'Agriculture,

P. DE KEERSMAEKER.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, tweede kamer, de 28 september 1981 door de Minister van Buitenlandse Zaken verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van wet « houdende goedkeuring van de Overeenkomst inzake de instandhouding van de levende rijkdommen in de Antarctische wateren, en van de Bijlage, opgemaakt te Canberra op 20 mei 1980 », heeft de 12 januari 1983 het volgende advies gegeven :

De Overeenkomst waarvoor het ontwerp de instemming van de Wetgevende Kamers bedoelt te verkrijgen, is in menig opzicht nieuw in vergelijking met de bescherming en het behoud van de fauna en flora waarin voorzien is bij artikel IX van het Zuidpoolverdrag, ondertekend te Washington op 1 december 1959 (wet van 12 juli 1960, *Belgisch Staatsblad* van 29 november 1961).

Enerzijds is het toepassingsgebied van de Overeenkomst van 20 mei 1980 in ruimtelijke zin groter dan dat van het Verdrag van 1959 (artikel I).

Anderzijds, terwijl de bij artikel IX van het Verdrag van 1959 voorgeschreven « vergaderingen » van de Verdragsluitende partijen slechts tot aanbevelingen konden leiden, wordt bij de Overeenkomst van 1980 een Commissie ingesteld die « rechtspersoonlijkheid », voorrechten en immuniteiten bezit en een normatieve functie heeft. Die Commissie stelt ten aanzien van de fauna en de flora « instandhoudingsmaatregelen » vast die bindend worden honderd tachtig dagen nadat ze ter kennis van de Lid-Staten zijn gebracht, voor zover deze binnen negentig dagen niet hebben laten weten dat zij « de instandhoudingsmaatregel geheel of gedeeltelijk niet (kunnen) aanvaarden » (artikel IX, punt 6). Deze werkwijze, « contracting-out » genaamd, is niet nieuw en is onder meer bekrachtigd bij de artikelen 37 en 38 van de Overeenkomst van Chicago betreffende de internationale burgerlijke luchtvaart, goedgekeurd bij de wet van 30 april 1947.

Door met de Overeenkomst van 1980 in te stemmen, zullen de Wetgevende Kamers bij voorbaat hun goedkeuring hechten aan de door de Commissie vastgestelde instandhoudingsmaatregelen en de Koning impliciet de macht verlenen tot uitoefening van het recht dat bij artikel IX, punt 6, aan de Lid-Staten toegekend wordt.

Artikel XXI, punt 1, van de Overeenkomst luidt als volgt :

« Elke Overeenkomstsluitende Partij neemt de gepaste maatregelen die binnen haar bevoegdheid vallen om ervoor te zorgen dat de hand wordt gehouden aan de bepalingen van deze Overeenkomst en aan de door de Commissie vastgestelde instandhoudingsmaatregelen waaraan elke Partij overeenkomstig artikel IX van de Overeenkomst gebonden is. »

De wet van 12 januari 1978 betreffende de bescherming van de fauna en de flora in het Zuidpoolgebied voldoet reeds tot op zekere hoogte aan de voorschriften van artikel XXI van de Overeenkomst. Het toepassingsgebied van de wet, zoals het omschreven is in artikel 1, komt echter overeen met datgene wat bij artikel VI van het Verdrag van 1959 is vastgesteld. De wet van 12 januari 1978 ten slotte heeft de « bescherming » van sommige diersoorten (art. 2) tot doel, terwijl de Overeenkomst van 1980 betrekking heeft op de bescherming en de instandhouding van alle levende rijkdommen (in de Antarctische wateren) in de zin van artikel I, punt 2.

Opdat België de internationale verplichtingen die het op zich wil nemen kan nakomen, ware het raadzaam de wet van 12 januari 1978 in overeenstemming te brengen met de nieuwe doelstellingen van de Overeenkomst van 1980.

AVIS DU CONSEIL D'ETAT

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, deuxième chambre, saisi par le Ministre des Affaires étrangères, le 28 septembre 1981, d'une demande d'avis sur un projet de loi « portant approbation de la Convention sur la conservation de la faune et la flore marines de l'Antarctique, et de l'Annexe, faites à Canberra le 20 mai 1980 », a donné le 12 janvier 1983 l'avis suivant :

La Convention que le projet tend à soumettre à l'assentiment des Chambres législatives innove sensiblement par rapport au régime de protection et de conservation de la faune et de la flore prévu par l'article IX du Traité de Washington du 1er décembre 1959 sur l'Antarctique (loi du 12 juillet 1960, *Moniteur belge* du 29 novembre 1961).

D'une part, la Convention du 20 mai 1980 aura un domaine d'application spatiale plus étendu que celui du Traité de 1959 (article premier).

D'autre part, alors que, selon le Traité de 1959, les « réunions » des Parties contractantes prévues à l'article IX ne pouvaient aboutir qu'à des recommandations, la Convention de 1980 crée une Commission dotée de la personnalité « morale », de privilèges et d'immunités et investie d'une fonction normative. Cette Commission adoptera des « mesures de conservation » de la faune et de la flore qui deviendront obligatoires dans les cent quatre-vingts jours de leur notification aux Etats membres, pour autant que ceux-ci n'aient pas fait savoir, dans les nonante jours, qu'ils ne peuvent « accepter en totalité ou en partie la mesure de conservation (article IX, chiffre 6). Ce procédé, dit du « contracting-out », n'est pas nouveau et est notamment consacré par les articles 37 et 38 de la Convention de Chicago relative à l'aviation civile internationale, approuvée par la loi du 30 avril 1947.

En donnant leur assentiment à la Convention de 1980, les Chambres législatives donneront un assentiment anticipé aux mesures de conservation adoptées par la Commission et confieront implicitement au Roi le pouvoir d'exercer la faculté reconnue aux Etats membres par l'article IX, chiffre 6.

Selon l'article XXI, chiffre 1, de la Convention :

« Chaque Partie contractante prend, dans les limites de sa compétence, les mesures appropriées pour assurer le respect des dispositions de la présente Convention et des mesures de conservation adoptées par la Commission qu'elle est tenue d'appliquer aux termes de l'article IX. »

Dans une certaine mesure, la loi du 12 janvier 1978 relative à la protection de la faune et de la flore dans l'Antarctique satisfait déjà aux prescriptions de l'article XXI de la Convention. Cependant, le champ d'application de cette loi, tel qu'il est défini par l'article 1er, correspond à celui que prévoit l'article VI du Traité de 1959. Enfin, la loi du 12 janvier 1978 tend à la « protection » de certaines espèces de la faune et de la flore (art. 2) alors que la Convention de 1980 concerne la protection et la conservation de toutes les ressources marines vivantes au sens de l'article premier, chiffre 2.

Pour permettre à la Belgique de faire face aux obligations internationales qu'elle se propose d'assumer, il serait opportun d'adapter la loi du 12 janvier 1978 aux objectifs nouveaux poursuivis par la Convention de 1980.

De kamer was samengesteld uit :

De Heren : P. TAPIE, kamervoorzitter;

Ch. HUBERLANT en P. FINCCEUR, staatsraden;

P. DE VISSCHER en F. RIGAUX, assessoren van de afdeling wetgeving;

Mevrouw : M. VAN GERREWEY, toegevoegd griffier.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst werd nagezien onder toezicht van de heer P. TAPIE.

Het verslag werd uitgebracht door de heer E. FALMAGNE, auditeur.

De Griffier,
M. VAN GERREWEY.

De Voorzitter,
P. TAPIE.

La chambre était composée de :

Messieurs : P. TAPIE, président de chambre;

Ch. HUBERLANT et P. FINCCEUR, conseillers d'Etat;

P. DE VISSCHER et F. RIGAUX, assesseurs de la section de législation;

Madame : M. VAN GERREWEY, greffier assumé.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise a été vérifiée sous le contrôle de M. P. TAPIE.

Le rapport a été présenté par M. E. FALMAGNE, auditeur.

Le Greffier,
M. VAN GERREWEY.

Le Président,
P. TAPIE.

(Vertaling)

Overeenkomst inzake de instandhouding van de levende rijkdommen in de Antarctische wateren

De Overeenkomstsluitende Partijen,

ZICH BEWUST van het belang van het behoud van het milieu en van de handhaving van de ongerepte staat van het ecosysteem van de zeeën rond Antarctica;

GEZIEN de concentratie van levende rijkdommen in de Antarctische wateren en de toegenomen belangstelling voor de mogelijkheden die deze rijkdommen bieden als bron voor de eiwitvoorziening;

BESEFFEND dat dringend maatregelen moeten worden genomen om de instandhouding van de levende rijkdommen in de Antarctische wateren te waarborgen;

OVERWEGENDE dat het van essentieel belang is de kennis van het Antarctische mariene ecosysteem en de onderdelen daarvan te verruimen zodat bij de besluitvorming over de exploitatie kan worden uitgegaan van betrouwbare wetenschappelijke gegevens;

VAN OORDEEL zijnde dat voor de instandhouding van de levende rijkdommen in de Antarctische wateren internationale samenwerking vereist is, met inachtneming van de bepalingen van de Overeenkomst inzake Antarctica en met de actieve deelneming van alle Staten die betrokken zijn bij het wetenschappelijk onderzoek of de exploitatie in de Antarctische wateren;

ZICH BEWUST van de primordiale verantwoordelijkheid van de Consultatieve Partijen bij de Overeenkomst inzake Antarctica voor de bescherming en instandhouding van het Antarctische milieu en inzonderheid de verantwoordelijkheid die krachtens artikel IX, lid 1, sub f, van de Overeenkomst inzake Antarctica op hen rust ten aanzien van de bescherming en instandhouding van de fauna en flora in Antarctica;

VERWIJZEND naar de maatregelen die de Consultatieve Partijen bij de Overeenkomst inzake Antarctica reeds hebben genomen, inzonderheid naar de overeengekomen maatregelen voor de instandhouding van de fauna en flora in Antarctica en de bepalingen van het Verdrag inzake de instandhouding van Antarctische zeehonden;

INDACHTIG de bezorgdheid die ten aanzien van de instandhouding van de levende rijkdommen in de Antarctische wateren door de Consultatieve Partijen is uitgesproken tijdens de Negende Consultatieve Vergadering van de Overeenkomst inzake Antarctica en aan het belang van de bepalingen van Aanbeveling IX-2, die hebben geleid tot de opstelling van de Overeenkomst;

VAN MENING zijnde dat het in het belang van de gehele mensheid is dat de wateren rond het Antarctische continent ook in de toekomst uitsluitend voor vreedzame doeleinden worden gebruikt en niet het toneel mogen worden van strijd, noch het voorwerp van internationale geschillen;

ERKENNENDE, in het licht van het voorgaande, dat het wenselijk is een gepaste regeling vast te stellen voor het aanbevelen, stimuleren, goedkeuren en coördineren van de maatregelen en wetenschappelijke studies die nodig zijn voor de instandhouding van de levende organismen in de Antarctische wateren;

ZIJN HET VOLGENDE OVEREENGEKOMEN :

ARTIKEL I

1. De Overeenkomst is van toepassing op de levende rijkdommen in de Antarctische wateren in het gebied bezuiden 60° zuiderbreedte en op

Convention sur la conservation de la faune et la flore marines de l'Antarctique

Les Parties contractantes,

RECONNAISSANT l'importance de la protection de l'environnement et de la préservation de l'intégrité de l'écosystème des mers qui entourent l'Antarctique;

CONSTATANT la concentration de la faune et la flore dans les eaux de l'Antarctique et l'intérêt accru que soulèvent les possibilités offertes par l'utilisation de ces ressources comme source de protéines;

CONSCIENTES de l'urgence d'assurer la conservation de la faune et la flore marines de l'Antarctique;

CONSIDERANT qu'il est essentiel d'approfondir les connaissances sur l'écosystème marin antarctique et ses composants afin de permettre une prise de décision concernant la capture fondée sur des informations scientifiques pertinentes;

ESTIMANT que la conservation de la faune et la flore marines de l'Antarctique exige une coopération internationale qui prenne dûment en considération les dispositions du Traité sur l'Antarctique et implique la participation active de tous les Etats ayant des activités de recherche ou de capture dans les eaux de l'Antarctique;

RECONNAISSANT les responsabilités particulières des Parties consultatives au Traité sur l'Antarctique quant à la protection et à la préservation du milieu antarctique, et en particulier les responsabilités que leur confère le paragraphe 1er f de l'article IX du Traité sur l'Antarctique en matière de protection et de conservation de la faune et la flore dans l'Antarctique;

RAPPELANT l'action déjà menée par les Parties consultatives au Traité sur l'Antarctique, notamment les mesures convenues pour la protection de la faune et la flore dans l'Antarctique, et les dispositions de la Convention pour la protection des phoques de l'Antarctique;

TENANT COMPTE de la préoccupation exprimée par les Parties consultatives à la neuvième Réunion consultative du Traité sur l'Antarctique au sujet de la conservation de la faune et la flore marines de l'Antarctique, ainsi que de l'importance des dispositions de la Recommandation IX-2, qui a abouti à l'établissement de la présente Convention;

PERSUADEES qu'il est dans l'intérêt de l'humanité tout entière de réserver les eaux entourant l'Antarctique à des fins exclusivement pacifiques et d'éviter qu'elles ne deviennent le théâtre ou l'enjeu de différends internationaux;

RECONNAISSANT, compte tenu de ce qui précède, qu'il est souhaitable d'instituer un mécanisme dont le rôle serait de recommander, de promouvoir, de décider et de coordonner les mesures et études scientifiques nécessaires à la conservation des organismes marins vivants de l'Antarctique;

SONT CONVENUES de ce qui suit :

ARTICLE 1er

1. La présente Convention s'applique aux ressources marines vivantes de la zone située au sud du 60ème degré de latitude Sud et aux res-

de levende rijkdommen in de Antarctische wateren in het gebied tussen die breedtegraad en de Antarctische convergentie die deel uitmaken van het mariene ecosysteem van Antarctica.

2. Onder levende rijkdommen in de Antarctische wateren wordt verstaan de populaties van vinvissen, weekdieren, schaaldieren en alle andere soorten levende organismen, met inbegrip van vogels, die voorkomen ten zuiden van de Antarctische convergentie.

3. Onder het Antarctische mariene ecosysteem wordt verstaan het geheel van relaties van de levende rijkdommen in de Antarctische wateren met elkaar en met hun fysisch milieu.

4. Onder de Antarctische convergentie wordt verstaan een lijn die de volgende punten verbindt :

50° ZB, 0°; 50° ZB, 30° OL; 45° ZB, 30° OL; 45° ZB, 80° OL; 55° ZB, 80° OL, 55° ZB, 150° OL; 60° ZB, 150° OL; 60° ZB, 50° WL, 50° ZB; 50° WL, 50° ZB, 0°.

ART. II

1. Het doel van deze Overeenkomst is de instandhouding van de levende rijkdommen in de Antarctische wateren.

2. In deze Overeenkomst wordt onder « instandhouding » mede rationeel gebruik verstaan.

3. De exploitatie en daarmee samenhangende activiteiten in het gebied waarop de Overeenkomst van toepassing is, moeten plaatsvinden overeenkomstig de bepalingen van de Overeenkomst en met inachtneming van de volgende instandhoudingsbeginselen :

a) een populatie mag door de exploitatie niet zodanig in omvang teruglopen dat een stabiele aanwas niet gewaarborgd is; daarom mag de populatiegrootte niet komen te liggen onder een peil dat dicht ligt bij de omvang waarbij de grootste jaarlijkse netto-aangroei gewaarborgd is;

b) de ecologische relaties tussen geëxploiteerde populaties van de levende rijkdommen in de Antarctische wateren en de daarvan afhankelijke en daarmee verwante populaties moeten in stand worden gehouden, en uitgedunde populaties moeten weer worden gebracht op het peil bedoeld in punt a) van dit lid; en

c) veranderingen of de kans op veranderingen in het mariene ecosysteem die niet potentieel omkeerbaar zijn in twee of drie decennia moeten worden voorkomen of zoveel mogelijk worden beperkt; daarbij moet rekening worden gehouden met de stand van de kennis over de directe en indirecte gevolgen van de exploitatie, het gevolg van de invoering van vreemde soorten, de gevolgen van daarmee samenhangende activiteiten voor het mariene ecosysteem en de gevolgen van veranderingen in het milieu, ten einde een duurzame instandhouding van de levende rijkdommen in de Antarctische wateren mogelijk te maken.

ART. III

De Overeenkomstsluitende Partijen, ongeacht of zij Partij zijn bij de Overeenkomst inzake Antarctica, komen overeen dat zij geen activiteiten zullen ontplooiën in het gebied van de Overeenkomst inzake Antarctica die strijdig zijn met de beginselen en doeleinden van de Overeenkomst en dat zij in hun onderlinge betrekkingen gebonden zijn door de verplichtingen die vervat zijn in de artikelen I en V van de Overeenkomst inzake Antarctica.

ART. IV

1. Ten aanzien van het gebied waarop de Overeenkomst inzake Antarctica van toepassing is, zijn alle Overeenkomstsluitende Partijen, ongeacht of zij Partij zijn bij de Overeenkomst inzake Antarctica, in hun onderlinge betrekkingen gebonden door de Artikelen IV en VI van de Overeenkomst inzake Antarctica.

sources marines vivantes de la zone comprise entre cette latitude et la convergence antarctique qui font partie de l'écosystème marin antarctique.

2. L'expression « ressources marines vivantes de l'Antarctique » désigne les populations de poissons à nageoires, de mollusques, de crustacés et de toutes les autres espèces d'organismes vivants, y compris les oiseaux, qui se trouvent au sud de la convergence antarctique.

3. L'expression « écosystème marin antarctique » désigne l'ensemble des rapports de ces ressources marines vivantes de l'Antarctique entre elles et avec leur milieu physique.

La Convergence antarctique est définie comme la ligne joignant les points suivants le long des parallèles et des méridiens :

50° S, 0°; 50° S, 30° E; 45° S, 30° E; 45° S, 80° E; 55° S, 80° E; 55° S, 150° E; 60° S, 150° E; 60° S, 50° W; 50° S, 50° W; 50° S, 0°.

ART. II

1. La présente Convention a pour objectifs la conservation des ressources marines vivantes de l'Antarctique.

2. Aux fins de la Convention, le terme « conservation » comprend la notion d'utilisation rationnelle.

3. Dans la zone d'application de la Convention, les captures et les activités connexes se font conformément aux dispositions de la Convention et aux principes de conservation suivants :

a) prévenir la diminution du volume de toute population exploitée en-deçà du niveau nécessaire au maintien de sa stabilité. A cette fin, il ne sera pas permis que ce volume descende en-deçà d'un niveau proche de celui qui assure l'accroissement maximum annuel net de la population;

b) maintenir les rapports écologiques entre les populations exploitées, dépendantes ou associées des ressources marines vivantes de l'Antarctique et reconstituer les populations exploitées aux niveaux définis à l'alinéa a); et

c) prévenir les modifications ou minimiser les risques de modifications de l'écosystème marin qui ne seraient pas potentiellement réversibles en deux ou trois décennies, compte tenu de l'Etat des connaissances disponibles en ce qui concerne les répercussions directes ou indirectes de l'exploitation, de l'effet de l'introduction d'espèces exogènes, des effets des activités connexes sur l'écosystème marin et de ceux des modifications du milieu, afin de permettre une conservation continue des ressources marines vivantes de l'Antarctique.

ART. III

Les Parties contractantes, qu'elles soient ou non parties au Traité sur l'Antarctique, conviennent de ne pas mener dans la zone du Traité sur l'Antarctique d'activités qui aillent à l'encontre des principes et des objectifs de ce Traité et se reconnaissent liés, dans leurs rapports réciproques, par les obligations définies dans les articles Ier et V de ce Traité.

ART. IV

1. En ce qui concerne la zone du Traité sur l'Antarctique, toutes les Parties Contractantes, qu'elles soient ou non parties à ce Traité, sont liées par les Articles IV et VI du Traité sur l'Antarctique dans leurs rapports réciproques.

2. Geen enkele bepaling van de Overeenkomst en geen enkele handeling of activiteit tijdens de geldigheidsduur van de Overeenkomst :

a) levert een grond op voor het doen gelden, ondersteunen of betwisten van aanspraken op territoriale soevereiniteit in het gebied waarop de Overeenkomst inzake Antarctica van toepassing is, of schept soevereiniteitsrechten in het gebied waarop de Overeenkomst inzake Antarctica van toepassing is;

b) mag worden uitgelegd als zou één der Overeenkomstsluitende Partijen geheel of gedeeltelijk afstand doen van rechten, aanspraken of gronden waarop aanspraken zijn gebaseerd om krachtens internationaal recht als kuststaat jurisdictie uit te oefenen in het gebied waarop de Overeenkomst van toepassing is, of als aantasting van die rechten, aanspraken of gronden;

c) mag worden uitgelegd als een aantasting van het standpunt van een Overeenkomstsluitende Partij ten aanzien van de erkenning of niet-erkenning van rechten, aanspraken of gronden waarop aanspraken zijn gebaseerd;

d) mag afbreuk doen aan de in artikel IV, lid 2, van de Overeenkomst inzake Antarctica vervatte bepaling dat zolang de Overeenkomst inzake Antarctica van kracht is, geen nieuwe aanspraken of uitbreidingen van reeds bestaande aanspraken op territoriale soevereiniteit in Antarctica geldend kunnen worden gemaakt.

ART. V

1. De Overeenkomstsluitende Partijen die geen Partij zijn bij de Overeenkomst inzake Antarctica erkennen de bijzondere verplichtingen en verantwoordelijkheid van de Consultatieve Partijen bij de Overeenkomst inzake Antarctica ten aanzien van de bescherming en instandhouding van het milieu in het gebied waarop de Overeenkomst inzake Antarctica van toepassing is.

2. De Overeenkomstsluitende Partijen die geen Partij zijn bij de Overeenkomst inzake Antarctica komen overeen dat zij zich bij hun activiteiten in het gebied waarop de Overeenkomst inzake Antarctica van toepassing is, wanneer en in zover nodig is zullen houden aan de overeengekomen maatregelen voor de instandhouding van de Antarctische fauna en flora (Agreed Measures for the Conservation of Antarctic Fauna and Flora) en aan alle andere maatregelen die de Consultatieve Partijen bij de Overeenkomst inzake Antarctica hebben aanbevolen in het kader van de op hen rustende verantwoordelijkheid om het Antarctische milieu te beschermen tegen alle vormen van schadelijk ingrijpen van de mens.

3. In deze Overeenkomst wordt onder Consultatieve Partijen bij de Overeenkomst inzake Antarctica verstaan de Overeenkomstsluitende Partijen bij de Overeenkomst inzake Antarctica wier vertegenwoordigers aan de vergaderingen deelnemen krachtens artikel IX van de Overeenkomst inzake Antarctica.

ART. VI

Geen enkele bepaling van de Overeenkomst doet afbreuk aan de rechten en verplichtingen van de Overeenkomstsluitende Partijen ingevolge het Internationale Verdrag tot regeling van de walvisvangst en het Verdrag inzake de instandhouding van Antarctische zeehonden (Convention for the conservation of Antarctic Seals).

ART. VII

1. De Overeenkomstsluitende Partijen komen overeen de Commissie voor de instandhouding van de levende rijkdommen in de Antarctische wateren, hierna te noemen « De Commissie », in te stellen en in stand te houden.

2. Aucune disposition de la présente Convention, ni aucun acte ou activité intervenant pendant la durée de la présente Convention :

a) ne peut servir de base pour faire valoir, soutenir ou contester une revendication de souveraineté territoriale dans la zone du Traité sur l'Antarctique, ni créer de droits de souveraineté dans cette zone;

b) ne peut être interprété comme un abandon total ou partiel de la part d'aucune des Parties contractantes de tout droit ou revendication ou base de revendication d'exercer une juridiction d'Etat côtier en vertu du droit international à l'intérieur de la zone d'application de la Convention, ni comme portant atteinte à tel droit ou revendication ou base de revendication;

c) ne peut être interprété comme portant atteinte à la position d'aucune Partie contractante à l'égard de la reconnaissance ou la non-reconnaissance de tel droit ou revendication ou base de revendication;

d) ne peut porter atteinte à la disposition du paragraphe 2 de l'Article IV du Traité sur l'Antarctique en vertu de laquelle aucune revendication nouvelle, ni aucune extension d'une revendication de souveraineté territoriale dans l'Antarctique précédemment affirmée ne devra être présentée pendant la durée du Traité sur l'Antarctique.

ART. V

1. Les Parties contractantes qui ne sont pas parties au Traité sur l'Antarctique reconnaissent les obligations et les responsabilités particulières des Parties consultatives au Traité sur l'Antarctique quant à la protection et la préservation de l'environnement dans la zone de ce Traité.

2. Les Parties contractantes qui ne sont pas parties au Traité sur l'Antarctique conviennent d'appliquer dans leurs activités dans la zone couverte par ce Traité, le cas échéant et en temps opportun, les mesures convenues pour la protection de la faune et de la flore de l'Antarctique et les autres mesures qui ont été recommandées par les Parties consultatives dans l'exercice de leurs responsabilités quant à la protection de l'environnement antarctique contre toute forme d'ingérence humaine nuisible.

3. Aux fins de la présente Convention, l'expression « Parties consultatives au Traité sur l'Antarctique » désigne les Parties contractantes au Traité sur l'Antarctique dont les représentants participent aux réunions tenues conformément à l'Article IX de ce Traité.

ART. VI

Aucune disposition de la présente Convention ne peut porter atteinte aux droits et obligations des Parties contractantes aux termes de la Convention internationale pour la réglementation de la chasse à la baleine et la Convention pour la protection des phoques de l'Antarctique.

ART. VII

1. Il est établi par les Parties contractantes, qui conviennent d'en assurer le fonctionnement, une Commission pour la conservation de la faune et la flore marines de l'Antarctique, ci-après dénommée « la Commission ».

2. De regels voor het lidmaatschap van de Commissie zijn als volgt :

a) elke Overeenkomstsluitende Partij die heeft deelgenomen aan de vergadering waarop de Overeenkomst is goedgekeurd, is lid van de Commissie;

b) elke Staat-Partij die tot de Overeenkomst is toegelaten overeenkomstig artikel XXIX heeft recht op het lidmaatschap van de Commissie gedurende de tijd dat die toetredende Partij betrokken is bij het onderzoek naar of de exploitatie van de mariene levende rijkdommen waarop de Overeenkomst van toepassing is;

c) elke organisatie voor regionale economische integratie die tot deze Overeenkomst is toetreden overeenkomstig artikel XXIX heeft recht op het lidmaatschap van de Commissie gedurende de tijd dat haar Lid-Staten daar recht op hebben;

d) een Overeenkomstsluitende Partij die op grond van de punten b) en c) van dit lid wenst deel te nemen aan de werkzaamheden van de Commissie dient de depot-regering in kennis te stellen van de gronden waarop zij lid van de Commissie wenst te worden en van haar bereidheid de geldende instandhoudingsmaatregelen te aanvaarden. De depot-regering doet elk lid van de Commissie mededeling van die kennisgeving en van de begeleidende gegevens. Binnen twee maanden na ontvangst van een dergelijke mededeling van de depot-regering kan elk lid van de Commissie een verzoek indienen om een speciale vergadering van de Commissie te houden ter bestudering van de kwestie. Na ontvangst van een daartoe strekkend verzoek, roept de depot-regering een dergelijke vergadering bijeen. Indien geen verzoek voor het houden van een vergadering wordt ingediend, wordt de Overeenkomstsluitende Partij die de kennisgeving heeft verricht geacht te hebben voldaan aan de voorwaarden voor het lidmaatschap van de Commissie.

3. Elk lid van de Commissie wordt vertegenwoordigd door een vertegenwoordiger, die mag worden vergezeld door plaatsvervangers en adviseurs.

ART. VIII

De Commissie heeft rechtspersoonlijkheid en beschikt op het grondgebied van de Overeenkomstsluitende Partijen over de handelingsbekwaamheid die nodig is voor de uitvoering van haar taken en het bereiken van de doeleinden van de Overeenkomst. De voorrechten en immuniteiten die voor de Commissie en haar personeelsleden op het grondgebied van een Staat-Partij gelden, worden in overleg tussen de Commissie en de betrokken Staat-Partij vastgesteld.

ART. IX

1. De Commissie heeft tot taak te ijveren voor de verwezenlijking van het doel en de beginselen die vermeld zijn in artikel II van de Overeenkomst. Daartoe zorgt zij voor :

a) het vergemakkelijken van onderzoek naar en veelzijdige studies over de levende rijkdommen in de Antarctische wateren en over het Antarctische mariene ecosysteem;

b) het samenstellen van gegevens over de situatie van en de veranderingen in populaties van de levende rijkdommen in de Antarctische wateren en over de factoren die van invloed zijn op de verspreiding, het overvloedig voorkomen en de produktiviteit van geëxploiteerde soorten en daarvan afhankelijke of daarmee verwante soorten of populaties;

c) het verzamelen van statistieken over de vangst en de vangstinspanning voor de geëxploiteerde populaties;

d) het analyseren, verspreiden en publiceren van de in de punten b) en c) van dit lid bedoelde inlichtingen en van de rapporten van het Wetenschappelijk Comité;

e) het aangeven van de onderwerpen waarvoor instandhoudingsmaatregelen moeten worden genomen en het bestuderen van de doeltreffendheid van reeds vastgestelde instandhoudingsmaatregelen;

2. La composition de la Commission est la suivante :

a) chaque Partie contractante qui a participé à la réunion au cours de laquelle la présente Convention a été adoptée, est membre de la Commission;

b) chaque Etat Partie qui aura adhéré à la présente Convention conformément à l'article XXIX est habilité à être membre de la Commission tant que cette Partie adhérente se livre à des activités de recherche ou de capture en rapport avec la faune et la flore marines auxquelles s'applique la présente Convention;

c) chaque organisation d'intégration économique régionale qui aura adhéré à la présente Convention conformément à l'article XXIX est habilitée à être membre de la Commission tant que ses Etats membres le sont;

d) une Partie contractante désireuse de participer aux travaux de la Commission conformément aux alinéas b) et c) ci-dessus notifiera au Dépositaire les motifs pour lesquels elle souhaite devenir membre de la Commission et sa volonté d'accepter les mesures de conservation en vigueur; le Dépositaire communiquera cette notification et les informations connexes à chacun des membres de la Commission. Dans les deux mois suivant la réception de cette communication du Dépositaire, tout membre de la Commission pourra demander la tenue d'une réunion spéciale de la Commission pour examiner la question. A réception d'une telle demande, le Dépositaire convoquera la réunion demandée. En l'absence d'une demande de réunion, la Partie contractante qui présente la notification sera censée avoir rempli les conditions requises pour être membre de la Commission.

3. Chaque membre de la Commission y dispose d'un représentant, qui peut être accompagné de suppléants et de conseillers.

ART. VIII

La Commission est dotée de la personnalité morale et jouit, sur le territoire de chacun des Etats Parties, de la capacité juridique qui lui est nécessaire pour s'acquitter de ses fonctions et réaliser les objectifs de la Convention. Les privilèges et immunités dont la Convention et son personnel bénéficient sur le territoire d'un Etat Partie sont déterminés d'un commun accord par la Commission et l'Etat Partie intéressé.

ART. IX

1. La Commission a pour fonction de mettre en œuvre les objectifs et les principes définis à l'Article II. A cette fin :

a) elle facilite la recherche et les études exhaustives sur les ressources marines vivantes et l'écosystème marin de l'Antarctique;

b) elle rassemble des données sur l'état et l'évolution des populations de ressources marines vivantes de l'Antarctique et sur les facteurs affectant la distribution, l'abondance et la productivité des espèces exploitées et des espèces ou populations dépendantes ou associées;

c) elle veille à l'acquisition de données statistiques sur les prises et les moyens mis en œuvre en ce qui concerne les populations exploitées;

d) elle analyse, diffuse et publie les informations visées aux alinéas b) et c), et les rapports du Comité scientifique;

e) elle détermine les besoins en matière de conservation et analyse l'efficacité des mesures de conservation;

f) het uitwerken, vaststellen en herzien van instandhoudingsmaatregelen op grond van de beste ten dienste staande wetenschappelijke gegevens, met inachtneming van het bepaalde in lid 5 van dit artikel;

g) het ten uitvoer leggen van de krachtens artikel XXIV van de Overeenkomst vastgestelde waarnemings- en inspectieregeling;

b) het uitvoeren van andere activiteiten die nodig zijn om het in de Overeenkomst gestelde doel te bereiken.

2. De in lid 1, sub f, bedoelde instandhoudingsmaatregelen omvatten onder meer :

a) vaststelling van de hoeveelheid van ongeacht welke soort die mag worden geëxploiteerd in het gebied waarop de Overeenkomst van toepassing is;

b) vaststelling van gebieden en deelgebieden op grond van de verspreiding van de populaties van de levende rijkdommen in de Antarctische wateren;

c) vaststelling van de hoeveelheid die mag worden gevangen bij de exploitatie van de populaties in de gebieden en deelgebieden;

d) aanwijzing van beschermde soorten;

e) vaststelling van de grootte, de leeftijd en eventueel het geslacht van de soorten die mogen worden geëxploiteerd;

f) vaststelling van open en gesloten seizoenen;

g) vaststelling van voorschriften met betrekking tot het openen en sluiten van gebieden en deelgebieden voor wetenschappelijk onderzoek of voor de instandhouding, met inbegrip van speciale gebieden voor bescherming en wetenschappelijk onderzoek;

b) regulering van de vangstinspanning en vangstmethoden, met inbegrip van het vistuig, ten einde onder meer een te grote concentratie van de exploitatie in een bepaald gebied of deelgebied te voorkomen;

i) vaststelling van andere instandhoudingsmaatregelen die de Commissie nodig acht voor het bereiken van het bij de Overeenkomst gestelde doel, met inbegrip van maatregelen met betrekking tot het effect van de exploitatie en daarmee samenhangende activiteiten op andere onderdelen van het mariene ecosysteem dan de geëxploiteerde populaties.

3. De Commissie publiceert alle geldende instandhoudingsmaatregelen en houdt daar een register van bij.

4. Bij de uitoefening van de in lid 1 van dit artikel omschreven functies houdt de Commissie ten volle rekening met de aanbevelingen en adviezen van het Wetenschappelijk Comité.

5. De Commissie houdt ten volle rekening met alle relevante maatregelen of voorschriften die zijn vastgesteld of aanbevolen door de Consultatieve Conferenties overeenkomstig artikel IX van de Overeenkomst inzake Antarctica of door bestaande visserijcommissies die verantwoordelijk zijn voor soorten die het gebied binnenkomen waarop de Overeenkomst van toepassing is, opdat er geen tegenstrijdigheid zou zijn tussen de rechten en verplichtingen die voor een Overeenkomstsluitende Partij uit dergelijke voorschriften of maatregelen voortvloeien en de instandhoudingsmaatregelen die door de Commissie worden vastgesteld.

6. De instandhoudingsmaatregelen die de Commissie overeenkomstig de Overeenkomst heeft vastgesteld, worden op de volgende wijze door de leden van de Commissie toegepast :

a) de Commissie stelt alle leden van de Commissie in kennis van de instandhoudingsmaatregelen;

b) instandhoudingsmaatregelen worden 180 dagen na een dergelijke kennisgeving bindend voor alle leden van de Commissie, behalve in de sub c) en d) van dit lid vermelde gevallen;

f) elle élabore des mesures de conservation, les adopte et les révisé sur la base des meilleures informations scientifiques disponibles, sous réserve des dispositions du paragraphe 5 du présent Article;

g) elle met en œuvre le système d'observation et de contrôle décrit à l'article XXIV;

b) elle mène toute autre activité jugée nécessaire à la réalisation des objectifs de la présente Convention.

2. Les Mesures de conservation visées à l'alinéa 1er f) portent sur :

a) le volume de capture autorisé pour une espèce donnée dans la zone d'application de la Convention;

b) la désignation de secteurs et de sous-secteurs selon la répartition des populations de ressources marines vivantes de l'Antarctique;

c) le volume de capture autorisé pour les populations des secteurs et des sous-secteurs;

d) la désignation des espèces protégées;

e) la taille, l'âge et, le cas échéant, le sexe des individus d'une espèce pouvant être capturés;

f) l'ouverture et la fermeture des périodes de capture autorisée;

g) l'ouverture ou la fermeture de zones, secteurs ou sous-secteurs à des fins d'étude scientifique ou de conservation, y compris celles de zones spéciales destinées à la protection et à l'étude scientifique;

b) la réglementation des méthodes de capture et des moyens mis en œuvre, y compris les engins de pêche, afin d'éviter, entre autres, une concentration excessive des captures dans un secteur ou dans un sous-secteur;

i) les autres domaines où la Commission juge nécessaire d'intervenir en vue de la réalisation des objectifs de la Convention, y compris les effets des prises et des activités connexes sur des composants de l'écosystème marin autres que les populations exploitées.

3. La Commission publie et tient à jour le répertoire de toutes les mesures de conservation en vigueur.

4. Dans l'exercice des fonctions définies au paragraphe 1er du présent Article, la Commission tient pleinement compte des recommandations et des avis du Comité scientifique.

5. La Commission tient pleinement compte des mesures ou réglementations pertinentes établies ou recommandées par les Réunions consultatives tenues conformément à l'Article IX du Traité sur l'Antarctique ou par les commissions de pêche existantes responsables d'espèces qui peuvent pénétrer dans la zone d'application de la Convention, afin qu'il n'y ait pas d'incompatibilité entre les droits et les obligations d'une Partie contractante résultant de ces mesures ou réglementations et les mesures de conservation qu'elle adopte elle-même.

6. Les mesures de conservation adoptées par la Commission en vertu de la présente Convention sont appliquées par les membres de la Commission de la manière suivante :

a) la Commission notifie les mesures de conservation à tous les membres de la Commission;

b) les mesures de conservation deviennent obligatoires pour tous les membres de la Commission 180 jours après cette notification, sans préjudice des dispositions des alinéas c) et d) ci-après;

c) indien een lid van de Commissie binnen 90 dagen na de sub a) bedoelde kennisgeving de Commissie meedeelt dat het de instandhoudingsmaatregel geheel of gedeeltelijk niet kan aanvaarden, is de maatregel in de aangegeven mate niet bindend voor dat lid van de Commissie;

d) indien een lid van de Commissie gebruik maakt van de hierboven sub c) bedoelde procedure, komt de Commissie, op verzoek van een lid van de Commissie, bijeen om de instandhoudingsmaatregel opnieuw te bezien. Tijdens een dergelijke vergadering en tot 30 dagen na de vergadering heeft elk lid van de Commissie het recht te verklaren dat het de instandhoudingsmaatregel niet meer kan aanvaarden; de betrokken maatregel is dan niet meer bindend voor dat lid.

ART. X

1. De Commissie vestigt de aandacht van de Staten die geen Partij zijn bij deze Overeenkomst op eventuele activiteiten van hun onderdanen of vaartuigen die de verwezenlijking van het bij deze Overeenkomst gestelde doel naar de mening van de Commissie nadelig beïnvloeden.

2. De Commissie vestigt de aandacht van alle Overeenkomstsluitende Partijen op activiteiten die naar de mening van de Commissie een Overeenkomstsluitende Partij belemmeren bij de verwezenlijking van het bij deze Overeenkomst gestelde doel of bij het nakomen van de verplichtingen die krachtens deze Overeenkomst op die Overeenkomstsluitende Partij rusten.

ART. XI

De Commissie zal ernaar streven samen te werken met de Overeenkomstsluitende Partijen die in de zeegebieden welke grenzen aan het gebied waarop deze Overeenkomst van toepassing is rechtsmacht kunnen uitoefenen ten aanzien van de instandhouding van een bestand of van een aantal bestanden van verwante soorten die zowel voorkomen in die gebieden als in het gebied waarop de Overeenkomst van toepassing is, ten einde de voor die bestanden vastgestelde instandhoudingsmaatregelen te harmoniseren.

ART. XII

1. Besluiten van de Commissie over kwesties van wezenlijk belang worden met algemene instemming genomen. De vraag of een kwestie van wezenlijk belang is, wordt behandeld als een kwestie van wezenlijk belang.

2. Besluiten over andere kwesties dan die welke in lid 1 van dit artikel zijn bedoeld, worden genomen bij meerderheid van stemmen van de aanwezige leden van de Commissie die hun stem uitbrengen.

3. Bestudeert de Commissie een punt waarover een besluit moet worden genomen, dan moet vooraf worden vastgesteld of een organisatie voor regionale economische integratie zal deelnemen aan de besluitneming en zo ja, of een of meer van haar lid-staten ook zullen deelnemen. Het aantal Overeenkomstsluitende Partijen dat aldus deelneemt, mag niet meer bedragen dan het aantal lid-staten van de organisatie voor regionale economische integratie dat lid is van de Commissie.

4. Wanneer besluiten overeenkomstig dit artikel worden genomen, heeft een organisatie voor regionale economische integratie slechts één stem.

ART. XIII

1. Het hoofdkantoor van de Commissie zal worden gevestigd in Hobart, Tasmanië, Australië.

2. De Commissie houdt regelmatig een jaarlijkse vergadering. Er kunnen ook andere vergaderingen worden gehouden op verzoek van een derde van haar leden en zoals verder bepaald is in deze Overeenkomst. De eerste vergadering van de Commissie wordt gehouden binnen drie maanden na de inwerkingtreding van de Overeenkomst, op voorwaarde

c) si, dans les 90 jours qui suivent la notification visée à l'alinéa a), un membre de la Commission informe celle-ci qu'il ne peut accepter, en totalité ou en partie, la mesure de conservation, cette mesure ne liera ce membre de la Commission que pour ce qu'il aura accepté;

d) au cas où un membre de la Commission invoque la procédure énoncée à l'alinéa c), la Commission se réunit à la demande de tout membre de la Commission afin de revoir la mesure de conservation. Lors de cette réunion et dans les 30 jours qui la suivent, tout membre de la Commission a le droit de déclarer qu'il n'est plus en état d'accepter la mesure de conservation, auquel cas ledit membre ne sera plus lié par la mesure en question.

ART. X

1. La Commission attire l'attention de tout Etat qui n'est pas Partie à la présente Convention sur toute activité de ses ressortissants ou navires qui, de son point de vue, va à l'encontre de la réalisation des objectifs de la présente Convention.

2. La Commission attire l'attention de toutes les Parties contractantes sur toute activité qui, de son point de vue, est contraire à la réalisation par l'une des Parties contractantes des objectifs de la présente Convention ou au respect par elle des obligations qui lui sont imposées par la présente Convention.

ART. XI

La Commission s'efforce de coopérer avec les Parties contractantes qui exerceraient une juridiction dans les zones marines adjacentes à la zone d'application de la Convention, pour ce qui a trait à la conservation d'un ou de plusieurs stocks d'espèces associées situés aussi bien dans ces zones que dans la zone d'application de la Convention, en vue d'harmoniser les mesures de conservation adoptées à l'égard de ces stocks.

ART. XII

1. Les décisions de la Commission sur les questions de fond sont prises par consensus. La décision de traiter une question comme étant une question de fond est elle-même traitée comme une question de fond.

2. Les décisions sur des questions autres que celles visées au paragraphe 1er sont prises à la majorité simple des membres de la Commission présents et votants.

3. Lorsque la Commission examine une question qui requiert une décision, il est précisé si une organisation d'intégration économique régionale participera à la prise de décision et, dans l'affirmative, si aucun de ses Etats membres y participera également. Dans ce cas, le nombre des Parties contractantes participant à la prise de décision ne doit pas dépasser le nombre des Etats membres de l'organisation d'intégration économique régionale qui sont membres de la Commission.

4. Lorsqu'une décision est prise aux termes du présent Article une organisation d'intégration économique régionale ne dispose que d'une voix.

ART. XIII

1. Le siège de la Commission sera établi à Hobart, Tasmanie, Australie.

2. La Commission tient chaque année une session ordinaire. Elle peut également se réunir en session autre que la session annuelle à la demande d'un tiers de ses membres et dans les conditions prévues par ailleurs dans la présente Convention. La première réunion de la Commission se tiendra dans les trois mois suivant l'entrée en vigueur de la présente

dat er onder de Overeenkomstsluitende Partijen ten minste twee Staten zijn die exploitatiewerkzaamheden uitoefenen in het gebied waarop de Overeenkomst van toepassing is. De eerste vergadering moet in elk geval worden gehouden binnen één jaar na de inwerkingtreding van deze Overeenkomst. De depot-regering treedt met de ondertekenaars in overleg over de eerste vergadering van de Commissie en houdt er rekening mee dat die Staten op een brede basis moeten zijn vertegenwoordigd voor een doeltreffende werking van de Commissie.

3. De depot-regering roept de eerste vergadering van de Commissie bijeen op het hoofdkantoor van de Commissie. Daarna worden de vergaderingen van de Commissie gehouden op haar hoofdkantoor, tenzij zij anders beslist.

4. De Commissie kiest onder haar leden een voorzitter en vice-voorzitter, die elk een ambtstermijn van twee jaar hebben en herkiesbaar zijn voor één nieuwe ambtstermijn. De eerste voorzitter wordt echter gekozen voor een eerste ambtstermijn van drie jaar. De voorzitter en vice-voorzitter mogen geen vertegenwoordiger zijn van dezelfde Overeenkomstsluitende Partij.

5. De Commissie stelt vast volgens welke procedureregels haar vergaderingen worden geleid en brengt daar zo nodig wijzigingen in aan, behalve ten aanzien van de kwesties die vermeld zijn in artikel XII van deze Overeenkomst.

6. De Commissie kan de ondergeschikte organen instellen die zij nodig acht voor de uitoefening van haar functies.

ART. XIV

1. De Overeenkomstsluitende Partijen stellen hierbij het Wetenschappelijk Comité voor de instandhouding van de levende rijkdommen in de Antarctische wateren (hierna te noemen « het Wetenschappelijk Comité ») in, dat fungeert als een Consultatief orgaan van de Commissie. Het Wetenschappelijk Comité komt gewoonlijk bijeen op het hoofdkantoor van de Commissie, tenzij het Wetenschappelijk Comité anders beslist.

2. Elk lid van de Commissie is lid van het Wetenschappelijk Comité en stelt een vertegenwoordiger aan die de nodige wetenschappelijke kwalificaties heeft; een vertegenwoordiger mag door andere deskundigen en adviseurs worden vergezeld.

3. Het Wetenschappelijk Comité mag op ad hoc-basis het advies van andere wetenschapsmensen en deskundigen inwinnen naar gelang zulks vereist is.

ART. XV

1. Het Wetenschappelijk Comité fungeert als forum voor overleg en samenwerking op het gebied van het verzamelen, bestuderen en uitwisselen van gegevens over de mariene levende rijkdommen waarop deze Overeenkomst van toepassing is. Het zal samenwerking op het gebied van het wetenschappelijk onderzoek aanmoedigen en bevorderen om de kennis over de mariene levende rijkdommen van het Antarctische mariene ecosysteem uit te breiden.

2. Het Wetenschappelijk Comité voert de werkzaamheden uit die de Commissie aangeeft in het kader van het bij deze Overeenkomst gestelde doel, en :

a) stelt de criteria en methoden vast voor de besluitvorming over de instandhoudingsmaatregelen bedoeld in artikel IX van de Overeenkomst;

b) beoordeelt regelmatig de situatie en het verloop van populaties van de levende rijkdommen in de Antarctische wateren;

c) analyseert gegevens over het effect dat de exploitatie rechtstreeks of indirect heeft op de populaties van de levende rijkdommen in de Antarctische wateren;

Convention, à condition que parmi les membres de la Commission figurent au moins deux Etats qui se livrent à des activités de capture dans la zone d'application de la Convention. En tout état de cause, la première réunion aura lieu dans l'année suivant l'entrée en vigueur. Le Dépositaire consultera les Etats signataires au sujet de la première réunion de la Commission, en tenant compte de la nécessité d'une large représentation de ces Etats pour le bon fonctionnement de la Commission.

3. Le Dépositaire convoquera la première réunion de la Commission au siège de celle-ci. Ultérieurement, les réunions de la Commission se tiendront à son siège, à moins qu'elle n'en décide autrement.

4. La Commission élira parmi ses membres un Président et un Vice-Président dont le mandat sera de deux ans, renouvelable une seule fois. Cependant, le mandat initial du premier Président sera d'une durée de trois ans. Le Président et le Vice-Président ne pourront être les représentants d'une même Partie contractante.

5. La Commission adoptera et modifiera en tant que de besoin le règlement intérieur de ses réunions, sauf en ce qui concerne les questions qui font l'objet de l'Article XII de la présente Convention.

6. La Commission peut établir les organes subsidiaires qu'elle estime nécessaires à l'exercice de ses fonctions.

ART. XIV

1. Il est institué par les Parties contractantes un Comité scientifique pour la conservation de la faune et de la flore marines de l'Antarctique, ci-après dénommé « Comité scientifique », organe consultatif placé auprès de la Commission. Il se réunit normalement au siège de la Commission, à moins qu'il n'en décide autrement.

2. Chaque membre de la Commission est membre du Comité scientifique et y nomme un représentant ayant les compétences scientifiques appropriées, qui peut être accompagné le cas échéant d'autres experts ou conseillers.

3. Le Comité scientifique peut, sur une base ad hoc, solliciter l'avis d'autres savants ou experts.

ART. XV

1. Le Comité scientifique est un organe de consultation et de coopération pour la collecte, l'étude et l'échange d'informations sur les ressources marines vivantes auxquelles la présente Convention s'applique. Il encourage et favorise la coopération dans le domaine de la recherche scientifique afin d'étendre les connaissances sur les ressources marines vivantes de l'écosystème marin de l'Antarctique.

2. Le Comité scientifique mène les activités dont la Commission le charge conformément aux objectifs de la présente Convention :

a) il définit les critères et les méthodes applicables pour l'élaboration des mesures de conservation visées à l'article IX;

b) il procède à des évaluations régulières de l'état et des tendances des populations de ressources marines vivantes de l'Antarctique;

c) il analyse les données relatives aux effets directs et indirects de la capture sur les populations de ressources marines vivantes de l'Antarctique;

d) beoordeelt de gevolgen van de voorgestelde wijzigingen in exploitatiemethoden of exploitatieniveaus en het effect van voorgestelde instandhoudingsmaatregelen;

e) zendt de Commissie, op verzoek of uit eigen beweging evaluaties, analyses, rapporten en aanbevelingen met betrekking tot maatregelen en onderzoek ter verwezenlijking van het bij de Overeenkomst gestelde doel;

f) formuleert voorstellen voor de uitvoering van internationale en nationale programma's voor onderzoek inzake de levende rijkdommen in de Antarctische wateren.

3. Bij de uitoefening van zijn functies houdt het Wetenschappelijk Comité rekening met de werkzaamheden van andere terzake gespecialiseerde technische en wetenschappelijke organisaties en met de wetenschappelijke werkzaamheden die worden uitgevoerd in het kader van de Overeenkomst inzake Antarctica.

ART. XVI

1. De eerste vergadering van het Wetenschappelijk Comité wordt gehouden binnen drie maanden na de eerste vergadering van de Commissie. Het Wetenschappelijk Comité komt daarna zo vaak bijeen als nodig is voor de uitoefening van zijn functies.

2. Het Wetenschappelijk Comité stelt zijn procedureregels vast en brengt daar zo nodig wijzigingen in aan. Deze regels en de eventuele wijzigingen daarvan moeten door de Commissie worden goedgekeurd. In de regeling moeten procedures zijn opgenomen voor de indiening van minderheidsrapporten.

3. Het Wetenschappelijk Comité kan met instemming van de Commissie de ondergeschikte organen instellen die nodig zijn voor de uitoefening van zijn functies.

ART. XVII

1. De Commissie benoemt een uitvoerend secretaris die de Commissie en het Wetenschappelijk Comité ten dienste staat overeenkomstig de procedures, bepalingen en voorwaarden die de Commissie ter zake vaststelt. Hij heeft een ambtstermijn van vier jaar en hij kan opnieuw worden benoemd.

2. De Commissie beslist welke personeelssterkte nodig is voor het Secretariaat, en de uitvoerend secretaris benoemt, leidt en superviseert dit personeel overeenkomstig de voorschriften, procedures, bepalingen en voorwaarden die de Commissie ter zake vaststelt.

3. De uitvoerend secretaris en het Secretariaat vervullen de functies die hun door de Commissie worden toevertrouwd.

ART. XVIII

De officiële talen van de Commissie en van het Wetenschappelijk Comité zijn het Engels, het Frans, het Russisch en het Spaans.

ART. XIX

1. De Commissie keurt haar begroting en de begroting van het Wetenschappelijk Comité met algemene instemming goed tijdens de jaarlijkse vergadering.

2. Ten minste zestig dagen vóór de jaarlijkse vergadering van de Commissie wordt een ontwerp-begroting voor de Commissie, het Wetenschappelijk Comité en eventuele ondergeschikte organen door de uitvoerend secretaris voorbereid en aan de leden van de Commissie voorgelegd.

3. Elk lid van de Commissie draagt bij in de begroting. Tot vijf jaar na de inwerkingtreding van deze Overeenkomst blijft de bijdrage van elk lid van de Commissie gelijk.

d) il évalue les incidences des modifications proposées en matière de méthodes ou de niveaux de capture et des mesures de conservation projetées;

e) il transmet à la Commission, à sa demande ou de sa propre initiative, des estimations, analyses, rapports et recommandations concernant les mesures et les recherches nécessaires à la réalisation des objectifs de la présente Convention;

f) il formule des propositions pour la mise en œuvre des programmes de recherche nationaux ou internationaux sur les ressources marines vivantes de l'Antarctique.

3. Dans l'exercice de ses fonctions, le Comité scientifique tient compte des travaux des autres organisations scientifiques et techniques compétentes et des activités scientifiques menées dans le cadre du Traité sur l'Antarctique.

ART. XVI

1. Le Comité scientifique tient sa première réunion dans les trois mois qui suivent la première réunion de la Commission. Par la suite, le Comité scientifique se réunit aussi souvent que l'exercice de ses fonctions l'exige.

2. Le Comité scientifique adopte et amende, le cas échéant, son règlement intérieur. Ce règlement intérieur, ainsi que tout amendement subséquent, est approuvé par la Commission. Il doit prévoir la présentation de rapports rédigés par une minorité de membres.

3. Le Comité scientifique, avec l'accord de la Commission, peut créer les organes subsidiaires nécessaires à l'accomplissement de ses fonctions.

ART. XVII

1. La Commission nomme un Secrétaire exécutif pour assurer son fonctionnement et celui du Comité scientifique, selon les procédures et dans les conditions qu'elle définit. Son mandat est de quatre ans et peut être renouvelé.

2. La Commission approuve, en tant que de besoin, l'organigramme du personnel du Secrétariat et le Secrétaire exécutif nomme, dirige et supervise ce personnel selon les règles et procédures et dans les conditions définies par la Commission.

3. Le Secrétaire exécutif et le Secrétariat exercent les fonctions qui leur sont confiées par la Commission.

ART. XVIII

Les langues officielles de la Commission et du Comité scientifique sont l'anglais, l'espagnol, le français et le russe.

ART. XIX

1. Lors de chaque réunion annuelle, la Commission adopte à l'unanimité son budget et celui du Comité scientifique.

2. Le Projet de budget de la Commission, du Comité scientifique et de tout organe subsidiaire est établi par le Secrétaire exécutif et soumis aux membres de la Commission au moins soixante jours avant la réunion annuelle de la Commission.

3. Chaque membre de la Commission contribue au budget. Jusqu'à expiration d'un délai de cinq ans après l'entrée en vigueur de la présente Convention, les contributions de chaque membre de la Commission sont égales.

Daarna wordt de bijdrage vastgesteld aan de hand van twee criteria : de gevangen hoeveelheid en een gelijke verdeling over alle leden van de Commissie. De Commissie bepaalt met algemene instemming in welke mate deze twee criteria worden toegepast.

4. De financiële verrichtingen van de Commissie en van het Wetenschappelijk Comité worden uitgevoerd overeenkomstig de door de Commissie vastgestelde financiële voorschriften en worden jaarlijks gecontroleerd door onafhankelijke accountants, die door de Commissie worden gekozen.

5. Elk lid van de Commissie betaalt zijn eigen kosten voor het bijwonen van de vergaderingen van de Commissie en van het Wetenschappelijk Comité.

6. Een lid van de Commissie dat zijn bijdrage voor twee achtereenvolgende jaren niet heeft betaald, mag zolang het in gebreke blijft niet deelnemen aan de besluitvorming in de Commissie.

ART. XX

1. De leden van de Commissie verstrekken de Commissie en het Wetenschappelijk Comité in zo ruim mogelijke mate jaarlijks de statistische, biologische en andere gegevens en inlichtingen die de Commissie en het Wetenschappelijk Comité nodig hebben voor de uitoefening van hun functies.

2. De leden van de Commissie verstrekken op de voorgeschreven wijze en tijdstippen gegevens over hun exploitatie-activiteiten, met inbegrip van visgronden en vaartuigen, ten einde de samenstelling van betrouwbare statistieken over de vangst en vangstinspanning mogelijk te maken.

3. De leden van de Commissie verstrekken de Commissie op de voorgeschreven tijdstippen gegevens over de maatregelen die zij hebben getroffen om de door de Commissie vastgestelde instandhoudingsmaatregelen ten uitvoer te leggen.

4. De leden van de Commissie komen overeen dat bij al hun exploitatie-activiteiten van de gelegenheid gebruik zal worden gemaakt om gegevens te verzamelen die nodig zijn ter beoordeling van het effect van de exploitatie.

ART. XXI

1. Elke Overeenkomstsluitende Partij neemt de gepaste maatregelen die binnen haar bevoegdheid vallen om ervoor te zorgen dat de hand wordt gehouden aan de bepalingen van deze Overeenkomst en aan de door de Commissie vastgestelde instandhoudingsmaatregelen waaraan elke Partij overeenkomstig artikel IX van de Overeenkomst gebonden is.

2. Elke Overeenkomstsluitende Partij doet de Commissie inlichtingen toekomen over de krachtens lid 1 van dit artikel genomen maatregelen, met inbegrip van de sancties voor overtredingen.

ART. XXII

1. Elke Overeenkomstsluitende Partij neemt de verplichting op zich de gepaste maatregelen te nemen, die in overeenstemming dienen te zijn met het Handvest van de Verenigde Naties, om te voorkomen dat activiteiten worden ontplooid die in strijd zijn met het doel van deze Overeenkomst.

2. Elke Overeenkomstsluitende Partij stelt de Commissie in kennis van de hierboven bedoelde activiteiten die onder haar aandacht komen.

Ensuite, le montant des contributions est déterminé selon les deux critères suivants : l'importance des captures et une participation égale de tous les membres de la Commission. La Commission fixe à l'unanimité la proportion dans laquelle ces deux critères sont appliqués.

4. Les opérations financières de la Commission et du Comité scientifique sont menées conformément au règlement financier adopté par la Commission et font l'objet d'une vérification annuelle de la part de commissaires aux comptes choisis à l'extérieur par la Commission.

5. Chaque membre de la Commission subvient lui-même aux dépenses qu'il encourt du fait de sa participation aux réunions de la Commission et du Comité scientifique.

6. Un membre de la Commission qui, pendant deux années consécutives, manque au versement de ses contributions, n'aura pas le droit, jusqu'à paiement de ses arriérés, de participer à la prise de décision à la Commission.

ART. XX

1. Dans toute la mesure du possible, les membres de la Commission communiquent annuellement à la Commission et au Comité scientifique les données statistiques, biologiques et autres et les renseignements dont la Commission et le Comité scientifique pourraient avoir besoin dans l'exercice de leurs fonctions.

2. Les membres de la Commission communiquent, de la manière et aux intervalles prescrits, des informations sur leurs activités de capture, y compris sur les zones de pêche et les navires, de sorte que des statistiques fiables concernant les prises et les moyens mis en œuvre puissent être rassemblées.

3. Les membres de la Commission communiquent à cette dernière, aux intervalles prescrits par elle, des renseignements sur les dispositions prises pour mettre en œuvre les mesures de conservation adoptées par la Commission.

4. Les membres de la Commission conviennent de profiter de leurs opérations de capture pour rassembler les données nécessaires à l'évaluation des effets des prises.

ART. XXI

1. Chaque Partie contractante prend, dans les limites de sa compétence, les mesures appropriées pour assurer le respect des dispositions de la présente Convention et des mesures de conservation adoptées par la Commission qu'elle est tenue d'appliquer aux termes de l'article IX.

2. Chaque Partie contractante communique à la Commission des renseignements sur les mesures prises en application du paragraphe 1er, y compris sur les sanctions appliquées en cas d'infraction.

ART. XXII

1. Chaque Partie contractante s'engage à déployer les efforts appropriés, dans le respect de la charte des Nations Unies, afin d'empêcher quiconque de mener des activités qui aillent à l'encontre des objectifs de la présente Convention.

2. Chaque Partie contractante informe la Commission des activités contraires à la Convention dont elle a connaissance.

ART. XXIII

1. De Commissie en het Wetenschappelijk Comité werken samen met de Consultatieve Partijen bij de Overeenkomst inzake Antarctica op de gebieden waarvoor deze Partijen bevoegd zijn.

2. De Commissie en het Wetenschappelijk Comité werken, naar gelang van het geval, samen met de Voedsel- en Landbouworganisatie van de Verenigde Naties en met andere gespecialiseerde instellingen.

3. De Commissie en het Wetenschappelijk Comité streven ernaar samenwerking tot stand te brengen met intergouvernementele en niet-gouvernementele organisaties die een bijdrage zouden kunnen leveren aan hun werkzaamheden, met inbegrip van het « Scientific Committee on Antarctic Research », de Wetenschappelijke Commissie voor Oceanografisch Onderzoek en de « International Whaling Commission ».

4. De Commissie kan overeenkomsten sluiten met de in dit artikel bedoelde organisaties en zo nodig ook met andere organisaties. De Commissie en het Wetenschappelijk Comité kunnen dergelijke organisaties uitnodigen om waarnemers te zenden naar hun vergaderingen en naar vergaderingen van hun ondergeschikte organen.

ART. XXIV

1. Om de verwezenlijking van het bij deze Overeenkomst gestelde doel te bevorderen en ervoor te zorgen dat de bepalingen van deze Overeenkomst worden nageleefd, komen de Overeenkomstsluitende Partijen overeen dat een waarnemings- en inspectieregeling zal worden ingesteld.

2. De waarnemings- en inspectieregeling wordt uitgewerkt door de Commissie, die daartoe uitgaat van de volgende beginselen:

a) De Overeenkomstsluitende Partijen werken met elkaar samen om een doeltreffende toepassing van de waarnemings- en inspectieregeling te waarborgen en houden daarbij rekening met de bestaande internationale gebruiken. Deze regeling voorziet onder meer in procedures voor het aan boord gaan van vaartuigen en voor de inspectie door waarnemers en inspecteurs die door de leden van de Commissie zijn aangewezen, en in procedures voor het vervolgen van de vlaggestaat en het opleggen van sancties aan deze staat op grond van bewijsmateriaal dat is verzameld bij bezoeken aan boord en inspecties. Een verslag over de ingestelde vervolging en de opgelegde sancties dient deel uit te maken van de in artikel XXI van deze Overeenkomst bedoelde inlichtingen;

b) Voor het toezicht op de naleving van de krachtens deze Overeenkomst vastgestelde maatregelen vinden waarnemingen en inspecties plaats aan boord van vaartuigen die betrokken zijn bij het wetenschappelijk onderzoek of de exploitatie van mariene levende rijkdommen in het gebied waarop deze Overeenkomst van toepassing is; deze werkzaamheden worden verricht door waarnemers en inspecteurs die door de leden van de Commissie zijn aangewezen en hun werk uitvoeren overeenkomstig de door de Commissie vast te stellen bepalingen en voorwaarden;

c) De aangewezen waarnemers en inspecteurs blijven onder de jurisdictie van de Overeenkomstsluitende Partij waarvan zij onderdaan zijn. Zij brengen verslag uit aan het lid van de Commissie dat hen heeft aangewezen; dit lid brengt op zijn beurt verslag uit aan de Commissie.

3. In afwachting van de vaststelling van de waarnemings- en inspectieregeling streven de leden van de Commissie ernaar tussentijdse regelingen te treffen op grond waarvan waarnemers en inspecteurs worden aangewezen; de aldus aangewezen waarnemers en inspecteurs mogen inspecties verrichten overeenkomstig de beginselen die in lid 2 van dit artikel zijn opgesomd.

ART. XXV

1. Indien tussen twee of meer Overeenkomstsluitende Partijen een geschil ontstaat over de uitleg of toepassing van deze Overeenkomst tre-

ART. XXIII

1. La Commission et le Comité scientifique coopèrent avec les Parties consultatives au Traité sur l'Antarctique pour les questions qui sont de la compétence de ces dernières.

2. La Commission et le Comité scientifique coopèrent, le cas échéant, avec l'Organisation des Nations Unies pour l'alimentation et l'agriculture et les autres institutions spécialisées.

3. La Commission et le Comité scientifique s'efforcent d'établir, le cas échéant, des relations de coopération avec les organisations intergouvernementales et non gouvernementales qui pourraient contribuer à leurs travaux, notamment avec le Comité scientifique sur la recherche antarctique, le Comité scientifique pour les recherches océaniques et la Commission internationale de la chasse à la baleine.

4. La Commission peut conclure des accords avec les organisations visées au présent article et, au besoin, avec d'autres organisations. La Commission et le Comité scientifique peuvent inviter ces organisations à envoyer des observateurs à leurs réunions ou à celles de leurs organes subsidiaires.

ART. XXIV

1. Les Parties contractantes conviennent de créer un système d'observation et de contrôle pour promouvoir les objectifs de la présente Convention et en faire respecter les dispositions.

2. La Commission organise le système d'observation et de contrôle sur la base des principes suivants:

a) Les Parties contractantes collaborent entre elles pour assurer une mise en œuvre efficace du système d'observation et de contrôle, compte tenu des pratiques internationales existantes. Ce système comporte notamment des procédures relatives à la visite à bord et à l'inspection par des observateurs et inspecteurs désignés par les membres de la Commission et des procédures relatives aux poursuites engagées et aux sanctions appliquées par l'Etat du pavillon sur la base des preuves recueillies au cours de ces visites à bord et de ces inspections. Un rapport sur ces poursuites et sur les sanctions imposées doit être inclus dans les renseignements visés à l'article XXI;

b) Pour vérifier si les mesures adoptées aux termes de la présente Convention sont dûment respectées, l'observation et le contrôle sont effectués à bord des navires qui se livrent à des opérations de recherche scientifique ou de capture de ressources marines vivantes dans la zone d'application de la Convention, par des observateurs et des inspecteurs désignés par les membres de la Commission et opérant dans des conditions à définir par la Commission.

c) Les observateurs et les inspecteurs désignés restent soumis à la juridiction de la Partie contractante dont ils sont les ressortissants. Ils font rapport au membre de la Commission qui les a désignés et qui, à son tour, fait rapport à la Commission.

3. En attendant la mise en place du système d'observation et de contrôle, les membres de la Commission s'efforceront de prendre des dispositions provisoires pour désigner des observateurs et des inspecteurs et ceux-ci seront habilités à effectuer des contrôles dans les conditions stipulées au paragraphe 2 du présent article.

ART. XXV

1. En cas de différend entre deux ou plusieurs Parties contractantes sur l'interprétation ou l'application de la présente Convention, ces Par-

den deze Overeenkomstsluitende Partijen met elkaar in overleg om het geschil te regelen via onderhandelingen, onderzoek, bemiddeling, verzoening, arbitrage, gerechtelijke uitspraak of via een ander vreedzaam middel naar hun keuze.

2. Elk geschil van deze aard dat niet op deze wijze kan worden geregeld, wordt met goedkeuring van alle bij het geschil betrokken Partijen ter beslechting voorgelegd aan het Internationale Gerechtshof of onderworpen aan scheidsrechtspraak; indien evenwel geen overeenstemming kan worden bereikt om een geschil aan het Internationale Gerechtshof voor te leggen of aan scheidsrechtspraak te onderwerpen, ontslaat dit de betrokken Partijen niet van de verplichting te blijven zoeken naar een oplossing van het geschil met alle in lid 1 van dit artikel genoemde vreedzame middelen.

3. Indien het geschil aan scheidsrechtspraak wordt onderworpen, wordt het scheidsgerecht samengesteld zoals is aangegeven in de bijlage bij deze Overeenkomst.

ART. XXVI

1. Deze Overeenkomst staat van 1 augustus tot en met 31 december 1980 te Canberra open voor ondertekening door de Staten die hebben deelgenomen aan de van 7 tot en met 20 mei 1980 te Canberra gehouden Conferentie over de instandhouding van de levende rijkdommen in de Antarctische wateren.

2. De Staten die aldus ondertekenen zijn de oorspronkelijke ondertekenaars van de Overeenkomst.

ART. XXVII

1. Deze Overeenkomst dient door de ondertekenaars te worden bekrachtigd, aanvaard of goedgekeurd.

2. De akten van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring zullen worden nedergelegd bij de Regering van Australië, die hierbij wordt aangewezen als de depot-regering.

ART. XXVIII

1. Deze Overeenkomst treedt in werking op de dertigste dag volgend op de datum van nederlegging van de achtste akte van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring door de Staten bedoeld in artikel XXVI, lid 1 van de Overeenkomst.

2. Voor elke Staat of organisatie voor regionale economische integratie die een akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding nederlegt na de datum van inwerkingtreding van deze Overeenkomst, treedt deze Overeenkomst in werking op de dertigste dag volgend op de nederlegging.

ART. XXIX

1. Elke Staat die betrokken is bij onderzoek naar of bij de exploitatie van de mariene levende rijkdommen waarop deze Overeenkomst van toepassing is, kan toetreden tot deze Overeenkomst.

2. Door soevereine Staten gevormde organisaties voor regionale economische integratie die een of meer lid-staten van de Commissie onder hun leden tellen en waaraan de lid-staten van de organisatie geheel of gedeeltelijk bevoegdheden inzake de in deze Overeenkomst opgenomen aangelegenheden hebben overgedragen, kunnen tot deze Overeenkomst toetreden. De leden van de Commissie dienen te worden geraadpleegd over de toetreding van dergelijke organisaties voor regionale economische integratie.

ART. XXX

1. Deze Overeenkomst kan te allen tijde worden gewijzigd.

2. Indien een derde van de leden van de Commissie een verzoek indient om een vergadering te houden over een voorgestelde wijziging, moet de depot-regering een dergelijke vergadering bijeenroepen.

ties contractantes se consulteront en vue de régler le différend par voie de négociation, d'enquête, de médiation, de conciliation, d'arbitrage, de règlement judiciaire ou par tout autre moyen pacifique de leur choix.

2. Tout différend de cette nature qui n'aura pu ainsi être réglé sera, avec dans chaque cas l'assentiment de toutes les Parties en cause, porté devant la Cour internationale de Justice ou soumis à l'arbitrage; cependant, l'impossibilité de parvenir à un accord sur le choix de l'une ou l'autre de ces voies de recours ne dispensera pas les parties en cause de l'obligation de continuer à rechercher une solution à leur différend par l'un quelconque des modes de règlement pacifique mentionnés au paragraphe 1er du présent article.

3. Lorsque le différend est soumis à l'arbitrage, le tribunal arbitral sera constitué conformément aux dispositions de l'Annexe à la présente Convention.

ART. XXVI

1. La présente Convention est ouverte à la signature à Canberra du 1er août au 31 décembre 1980 par les Etats participant à la Conférence sur la conservation des ressources marines vivantes de l'Antarctique qui s'est déroulée à Canberra du 7 au 20 mai 1980.

2. Les Etats ayant ainsi signé la Convention sont les Etats signataires originels de la Convention.

ART. XXVII

1. La présente Convention est soumise à la ratification, à l'acceptation ou à l'approbation des Etats signataires.

2. Les instruments de ratification, d'acceptation ou d'approbation seront déposés auprès du Gouvernement de l'Australie, désigné comme Dépositaire.

ART. XXVIII

1. La présente Convention entrera en vigueur le trentième jour suivant la date du dépôt du huitième instrument de ratification, d'acceptation ou d'approbation par les Etats visés à l'article XXVI, paragraphe 1er.

2. Pour chaque Etat ou chaque organisation d'intégration économique régionale qui, après la date d'entrée en vigueur de la présente Convention, dépose un instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, la Convention entrera en vigueur le trentième jour suivant ce dépôt.

ART. XXIX

1. La présente Convention est ouverte à l'adhésion de tout Etat s'intéressant aux activités de recherche ou de capture en matière de ressources marines vivantes auxquelles s'applique la présente Convention.

2. La présente Convention est ouverte à l'adhésion d'organisations d'intégration économique régionale constituées par des Etats souverains dont un ou plusieurs sont des Etats membres de la Commission et auxquelles les Etats membres de l'organisation ont transféré des compétences totales ou partielles dans les domaines auxquels s'applique la présente Convention. L'adhésion de ces organisations d'intégration économique régionale fait l'objet de consultations entre les membres de la Commission.

ART. XXX

1. La présente Convention peut être amendée à tout moment.

2. A la demande d'un tiers des membres de la Commission, le Dépositaire convoque une réunion en vue d'examiner une proposition d'amendement.

3. Een wijziging wordt van kracht wanneer de depot-regering de desbetreffende akten van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring heeft ontvangen van alle leden van de Commissie.

4. Een dergelijke wijziging wordt daarna van kracht ten aanzien van elke andere Overeenkomstsluitende Partij wanneer de depot-regering de kennisgeving van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring van die Partij heeft ontvangen. Indien een dergelijke kennisgeving van een Overeenkomstsluitende Partij niet is ontvangen binnen een jaar na de datum waarop de wijziging overeenkomstig lid 3 van dit artikel van kracht is geworden, wordt die Partij geacht zich uit de Overeenkomst te hebben teruggetrokken.

ART. XXXI

1. Elke Overeenkomstsluitende Partij kan zich op 30 juni van elk jaar uit deze Overeenkomst terugtrekken door uiterlijk op 1 januari van hetzelfde jaar een schriftelijke kennisgeving te richten aan de depot-regering, die onmiddellijk na ontvangst van een dergelijke kennisgeving daar mededeling van doet aan de andere Overeenkomstsluitende Partijen.

2. Elke andere Overeenkomstsluitende Partij kan binnen zestig dagen nadat zij een afschrift van een dergelijke kennisgeving van de depot-regering heeft ontvangen, een schriftelijke kennisgeving van terugtrekking richten tot de depot-regering; de Overeenkomst houdt op 30 juni van hetzelfde jaar op van kracht te zijn ten aanzien van de Overeenkomstsluitende Partij die een dergelijke kennisgeving heeft verricht.

3. Terugtrekking van een lid van de Commissie uit deze Overeenkomst laat de financiële verplichtingen die krachtens deze Overeenkomst op dat lid rusten onverlet.

ART. XXXII

De depot-regering stelt alle Overeenkomstsluitende Partijen in kennis van :

a) de handtekeningen die onder deze Overeenkomst worden gesteld en de nederlegging van de akten van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding;

b) de datum van inwerkingtreding van deze Overeenkomst en van eventuele wijzigingen daarop.

ART. XXXIII

1. Deze Overeenkomst, waarvan de Engelse, de Franse, de Russische en de Spaanse tekst gelijkelijk authentiek zijn, wordt nedergelegd bij de Regering van Australië, die alle ondertekenaars en toetredende Partijen naar behoren gewaarmerkte afschriften doet toekomen.

2. De depot-regering laat deze Overeenkomst registreren overeenkomstig artikel 102 van het Handvest van de Verenigde Naties.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, hiertoe naar behoren gemachtigd, deze Overeenkomst hebben ondertekend.

Gedaan te Canberra, de twintigste mei negentienhonderd tachtig.

Deze Overeenkomst werd ondertekend door volgende Staten :

Argentinië, Australië, België, Chili, D.D.R., Duitsland (Bondsrepubliek), Frankrijk, Japan, Nieuw-Zeeland, Noorwegen, Polen, Verenigde Staten, Verenigd Koninkrijk, U.S.S.R., Zuid-Afrika.

3. Un amendement entre en vigueur lorsque le Dépositaire a reçu de tous les membres de la Commission les instruments de ratification, d'acceptation ou d'approbation de cet amendement.

4. Cet amendement entre alors en vigueur à l'égard de toute autre Partie contractante dont la notification de ratification, d'acceptation ou d'approbation est parvenue au Dépositaire. Toute Partie contractante qui n'aura pas fait parvenir sa notification de ratification dans le délai d'un an à compter de la date d'entrée en vigueur de l'amendement conformément au paragraphe 3 du présent article sera réputée s'être retirée de la Convention.

ART. XXXI

1. Toute Partie contractante peut se retirer de la présente Convention le 30 juin de chaque année, en le notifiant par écrit, au plus tard le 1er janvier de la même année, au Dépositaire qui, à réception de cette notification, la communique immédiatement aux autres Parties contractantes.

2. Toute autre Partie contractante peut, dans les soixante jours suivant la réception d'une copie de cette notification communiquée par le Dépositaire, notifier par écrit son retrait au Dépositaire, auquel cas la Convention cessera de s'appliquer, pour cette Partie contractante, le 30 juin de la même année.

3. Le retrait de la Convention d'un membre de la Commission n'affecte pas les obligations financières contractées par lui aux termes de la présente Convention.

ART. XXXII

Le Dépositaire notifie à toutes les Parties contractantes :

a) les signatures de la présente Convention et le dépôt des instruments de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion;

b) la date d'entrée en vigueur de la présente Convention et de tout amendement à celle-ci.

ART. XXXIII

1. La présente Convention, dont les textes anglais, espagnol, français et russe font également foi, sera déposée auprès du Gouvernement de l'Australie, qui en transmettra copie certifiée conforme à toutes les Parties signataires et adhérentes.

2. La présente Convention sera enregistrée par le Dépositaire conformément aux dispositions de l'article 102 de la Charte des Nations Unies.

EN FOI DE QUOI, les soussignés, dûment autorisés, ont apposé leur signature à la présente Convention.

Fait à Canberra, ce vingtième jour de mai mil neuf cent quatre-vingt.

Cette Convention a été signée par les Etats suivants :

L'Afrique du Sud, l'Allemagne (Rép. Féd.), l'Argentine, l'Australie, la Belgique, le Chili, les Etats-Unis, la France, le Japon, la Nouvelle-Zélande, la Norvège, la Pologne, la République Démocratique Allemande, le Royaume-Uni et l'URSS.

BIJLAGE**Scheidsgerecht**

1. Het in artikel XXV, lid 3, bedoelde scheidsgerecht is samengesteld uit drie scheidsrechters die als volgt worden aangesteld :

a) De Partij die het proces aanhangig maakt, deelt de naam van een scheidsrechter mede aan de andere Partij, die op haar beurt binnen veertig dagen na de kennisgeving de naam van de tweede scheidsrechter mededeelt. De Partijen stellen binnen zestig dagen na de aanstelling van de tweede scheidsrechter de derde scheidsrechter aan, die geen onderdaan van een van beide Partijen mag zijn en niet dezelfde nationaliteit mag hebben als een van de eerste twee scheidsrechters.

De derde scheidsrechter zit het scheidsgerecht voor.

b) Indien de tweede scheidsrechter niet binnen de voorgeschreven termijn is aangesteld of indien de Partijen niet binnen de voorgeschreven termijn overeenstemming hebben bereikt over de derde scheidsrechter, wordt die scheidsrechter, op verzoek van een van beide Partijen, door de Secretaris-Generaal van het Permanent Hof van Arbitrage aangesteld uit personen die internationaal een hoog aanzien genieten en niet de nationaliteit hebben van een Staat die Partij is bij deze Overeenkomst.

2. Het scheidsgerecht beslist waar zijn zetel zal worden gevestigd en stelt zijn eigen procedureregels vast.

3. De uitspraak van het scheidsgerecht wordt gedaan door een meerderheid van zijn leden, die zich niet van stemming mogen onthouden.

4. Elke Overeenkomstsluitende Partij die geen Partij is bij het geschil mag met instemming van het scheidsgerecht interveniëren.

5. De uitspraak van het scheidsgerecht is definitief en bindend voor alle Partijen bij het geschil en voor elke Partij die intervenieert en de uitspraak dient onverwijld in acht genomen te worden. Het scheidsgerecht interpreteert de uitspraak op verzoek van een van de Partijen bij het geschil of van een interveniërende Partij.

6. Tenzij het scheidsgerecht, gezien de bijzondere omstandigheden van de zaak, anders beslist, komen de proceskosten, met inbegrip van de vergoeding van zijn leden, gelijkelijk ten laste van de Partijen bij het geschil.

ANNEXE**Tribunal arbitral**

1. Le tribunal arbitral visé au paragraphe 3 de l'article XXV est composé de trois arbitres désignés de la manière suivante :

a) la Partie entamant la procédure communique le nom d'un arbitre à l'autre Partie. Celle-ci, dans les quarante jours qui suivent cette communication, fait à son tour connaître le nom du deuxième arbitre. Dans les soixante jours qui suivent la désignation de ce dernier, les Parties doivent nommer d'un commun accord le troisième arbitre. Celui-ci ne doit être ni un ressortissant de l'une des Parties en cause, ni de la même nationalité que l'un ou l'autre des deux premiers arbitres.

Il préside le tribunal.

b) si le deuxième arbitre n'a pas été désigné dans le délai prescrit, ou si les Parties ne sont pas entendues dans le délai prescrit sur la désignation du troisième arbitre, ce dernier est désigné, à la demande de l'une des Parties, par le Secrétaire général de la Cour Permanente d'Arbitrage parmi les personnalités de réputation internationale n'ayant pas la nationalité d'un Etat partie à la présente Convention.

2. Le tribunal arbitral décide du lieu où il tient audience et fixe sa procédure.

3. Les sentences arbitrales sont rendues à la majorité des membres du tribunal, qui ne peuvent s'abstenir de voter.

4. Toute Partie contractante qui n'est partie au différend peut intervenir dans la procédure, avec l'accord du tribunal arbitral.

5. La sentence est sans appel. Elle a force obligatoire pour toutes les Parties en cause et pour toute Partie intervenante. Elle est immédiatement exécutoire. Le tribunal interprète la sentence à la demande de l'une des parties au différend ou de toute Partie intervenante.

6. A moins que le tribunal n'en dispose autrement compte tenu de circonstances particulières, les frais de justice, y compris les vacations des arbitres, sont répartis également entre les Parties en cause.